

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 22 ноември 2018 г.
(OR. en)

12849/18

Междуетноститутитионално досие:
2017/0249 (NLE)

FISC 398
ECOFIN 882

ЗАКОНОДАТЕЛНИ АКТОВЕ И ДРУГИ ПРАВНИ ИНСТРУМЕНТИ

Относно:	РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА СЪВЕТА за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 по отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки
----------	--

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2018/... НА СЪВЕТА

от

**за изменение на Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011
по отношение на някои освобождавания при вътреобщностни сделки**

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност¹, и по-специално член 397 от нея,

като взе предвид предложението на Европейската комисия,

¹ ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1.

като има предвид, че:

- (1) В съобщението си от 7 април 2016 г. относно плана за действие във връзка с ДДС Комисията обяви намерението си да изготви предложение за окончателна система на данъка върху добавената стойност (ДДС) за трансграничната търговия между предприятия от различни държави членки. В заключенията си от 8 ноември 2016 г. Съветът прикани Комисията междувременно да предложи някои подобрения на правилата на Съюза във връзка с ДДС за трансграничните сделки, наред с другото, и за целите на освобождаванията на вътреобщностните сделки.
- (2) В Директива 2006/112/ЕО са определени няколко условия за освобождаването от ДДС на доставките на стоки при определени вътреобщностни сделки. Едно от тези условия е необходимостта стоките да се изпращат или превозват от една държава членка до друга.
- (3) Различният подход между държавите членки при прилагането на тези освобождавания за трансграничните сделки обаче създаде затруднения и породил правна несигурност за предприятията. Това противоречи на целта за развитие на вътреобщностната търговия и за премахване на фискалните граници. Поради това е важно да се конкретизират и уеднаквят условията, при които могат да се прилагат освобождаванията.

- (4) Тъй като трансграничните измами с ДДС са свързани основно с освобождаването на вътреобщностните доставки, е необходимо да се конкретизират определени обстоятелства, при които стоките следва да се считат за изпратени или превозени от територията на държавата членка на доставка.
- (5) За да се осигури практично решение за предприятията и за да се внесе сигурност за данъчните администрации, в Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011¹ следва да бъдат въведени две оборими презумпции.
- (6) Мерките за опростяване на режима на складиране на стоки до поискване от клиента следва да се придружават от подходящи задължения за отчитане, за да се осигури правилното им прилагане.
- (7) Поради това Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 следва да бъде съответно изменен,

ПРИЕ НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

¹ Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 на Съвета от 15 март 2011 г. за установяване на мерки за прилагане на Директива 2006/112/ЕО относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 77, 23.3.2011 г., стр. 1).

Член 1

Регламент за изпълнение (ЕС) № 282/2011 се изменя, както следва:

- 1) В глава VIII се вмъква следният раздел:

„РАЗДЕЛ 2А

ОСВОБОЖДАВАНИЯ ПРИ ВЪТРЕОБЩНОСТНИ СДЕЛКИ

(ЧЛЕНОВЕ 138 — 142 ОТ ДИРЕКТИВА 2006/112/ЕО)

Член 45а

1. За прилагането на освобождаванията по член 138 от Директива 2006/112/ЕО се приема, че стоките са изпратени или превозени от държава членка до местоназначение извън нейната територия, но на територията на Общността, в някой от следните случаи:
 - а) продавачът посочва, че стоките са били изпратени или превозени от него или от трето лице за негова сметка и че или продавачът разполага с най-малко две от непротиворечащите си доказателства, посочени в параграф 3, буква а), издадени от две различни лица, които са независими едно от друго, от продавача и от придобиващото лице, или продавачът разполага само с едно от доказателствата, посочени в параграф 3, буква а), в съчетание с някое от непротиворечащите си доказателства, посочени в параграф 3, буква б), с които се потвърждава изпращането или превозът на стоките и които са издадени от две различни лица, независими едно от друго, от продавача и от придобиващото лице;

- б) продавачът притежава следното:
- і) писмена декларация от придобиващото лице, в която се заявява, че стоките са били изпратени или превозени от придобиващото лице или от трето лице за негова сметка, и се посочва държавата членка на местоназначение на стоките; в тази писмена декларация трябва да се посочат: датата на съставяне; името и адресът на придобиващото лице; количеството и естеството на стоките; датата и мястото на пристигане на стоките; при доставка на превозно средство — идентификационният номер на превозното средство; както и идентификационни данни на лицето, което приема стоките от името на придобиващото лице; и
 - іі) най-малко две от непротиворечащите си доказателства, посочени в параграф 3, буква а), издадени от две различни лица, независими едно от друго, от продавача и от придобиващото лице, или само едно от доказателствата, посочени в параграф 3, буква а), в съчетание с някое от непротиворечащите си доказателства, посочени в параграф 3, буква б), с които се потвърждава изпращането или превозът на стоките и които са издадени от две различни лица, независими едно от друго, от продавача и от придобиващото лице.

Придобиващото лице предоставя на продавача писмената декларация, посочена в буква б), подточка і) до десетия ден на месеца, следващ доставката.

2. Данъчният орган може да обори презумпцията по параграф 1.
3. За целите на параграф 1 за доказателства за изпращането или превоза се приемат следните документи :
 - а) документи във връзка с изпращането или превоза на стоките, като подписана товарителница, коносамент, фактура за въздушен товарен превоз или фактура от превозвача на стоките;
 - б) следните документи:
 - i) застрахователна полица във връзка с изпращането или превоза на стоките или банкови документи, доказващи заплащането на превоза или изпращането на стоките;
 - ii) официални документи, издадени от публичен орган, като например нотариус, с които се потвърждава пристигането на стоките в държавата членка на местоназначение;
 - iii) разписка, издадена от складодържател в държавата членка на местоназначение, с която се потвърждава съхранението на стоките в тази държава членка.“

- 2) В глава X се вмъква следният раздел:

„РАЗДЕЛ 1А

ОБЩИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ

(ЧЛЕНОВЕ 242—243 ОТ ДИРЕКТИВА 2006/112/ЕО)

Член 54а

1. Регистърът, посочен в член 243, параграф 3 от Директива 2006/112/ЕО, който трябва да води всяко данъчнозадължено лице, което прехвърля стоки при режим на складиране на стоки до поискване от клиента, съдържа следната информация:
 - а) държавата членка, от която стоките са били изпратени или превозени, и датата на изпращане или превозване на стоките;
 - б) идентификационния номер по ДДС на данъчнозадълженото лице, за което са предназначени стоките, издаден от държавата членка, към която се изпращат или превозват стоките;
 - в) държавата членка, към която се изпращат или превозват стоките, идентификационния номер по ДДС на складодържателя, адреса на склада, в който стоките се съхраняват след пристигането, и датата на пристигането на стоките в склада;
 - г) стойността, описанието и количеството на стоките, пристигнали в склада;

- д) идентификационния номер по ДДС на данъчнозадълженото лице, което замества лицето, посочено в буква б) от настоящия параграф, при условията, посочени в член 17а, параграф 6 от Директива 2006/112/ЕО;
 - е) данъчната основа, описанието и количеството на доставените стоки и датата, на която е извършена доставката на стоките, посочена в член 17а, параграф 3, буква а) от Директива 2006/112/ЕО, както и идентификационния номер по ДДС на купувача;
 - ж) данъчната основа, описанието и количеството на стоките, и датата, на която е било изпълнено някое от условията и съответното основание в съответствие с член 17а, параграф 7 от Директива 2006/112/ЕО;
 - з) стойността, описанието и количеството на върнатите стоки и датата на връщането на стоките, посочени в член 17а, параграф 5 от Директива 2006/112/ЕО.
2. Регистърът, посочен в член 243, параграф 3 от Директива 2006/112/ЕО, който трябва да води всяко данъчнозадължено лице, на което се доставят стоки при режим на складиране на стоки до поискване от клиента, съдържа следната информация:
- а) идентификационния номер по ДДС на данъчнозадълженото лице, което прехвърля стоки при режим на складиране на стоки до поискване от клиента;

- б) описанието и количеството на стоките, предназначени за него;
- в) датата, на която пристигат в склада стоките, предназначени за него;
- г) данъчната основа, описанието и количеството на стоките, които са му били доставени, и датата, на която е извършено вътреобщностното придобиване на стоките, посочено в член 17а, параграф 3, буква б) от Директива 2006/112/ЕО;
- д) описанието и количеството на стоките и датата, на която те са били преместени от склада по нареждане на данъчнозадълженото лице, посочено в буква а);
- е) описанието и количеството на унищожените или липсващите стоки и датата на унищожаването, загубата или кражбата на стоките, пристигнали преди това в склада, или датата, на която е било установено, че стоките са унищожени или че липсват.

Когато стоките са изпратени или превозени при режим на складиране на стоки до поискване от клиента до складодържател, различен от данъчнозадълженото лице, на което е било предназначено да бъдат доставени стоките, не е необходимо в регистъра на това данъчнозадължено лице да се вписва информацията, посочена в първа алинея, букви в), д) и е).“.

Член 2

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Прилага се от 1 януари 2020 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в ... на

За Съвета

Председател
